

andet gives til førtidspensionister og som led i revalidering.

4. Indstillinger og politiske bemærkninger

Udvalget indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Socialdemokratiets, Det Radikale Venstres og Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget glæder sig over, at det endelig er lykkedes at sikre unge med særlige behov ret til, hvad der svarer til 3 års uddannelse efter grundskolen. I forbindelse med regeringens strukturreform blev ansvaret for de unges uddannelse flyttet fra amterne til kommunerne. Amterne havde en ret forskelligartet varetagelse af opgaven, og S, RV og SF havde som en prioritet under forhandlingerne om strukturreformen, at ansvaret for de unges uddannelser skulle varetages i et statsligt regi, som både almene gymnasier, HF og erhvervsskolerne er det. Baggrunden for dette var hensynet til ligestilling af unge med meget forskellige behov og muligheden for at sikre grundlaget for finansiering af uddannelsesforløb, der sandsynligvis i vid udstrækning vil blive tilrettelagt individuelt.

Regeringen var urokkelig i spørgsmålet om, at opgaven skulle varetages i kommunerne. S, RV og SF glædede sig derfor over, at Dansk Folkeparti parallelt med oppositionen udarbejdede et forslag om ret til uddannelse for unge med særlige behov. Da der først blev flertal for forslaget og siden skabt en vis finansiering via satspuljen 2007, blev der lagt en grund for, at der virkelig bliver en ret til uddannelse.

Der er desværre en række udestående problemer. I høringsfasen har væsentlige interessenter rejst spørgsmålet om, hvorvidt finansieringen er tilstrækkelig. Intet tyder på, at der er tilstrækkelig finansiering. Det er især et problem for kommunerne i disse år, hvor den kommunale økonomi er særdeles stram.

Dertil skal lægges, at der stadig er ligestillingsproblemer. For unge, der kan gennemføre en gymnasial eller erhvervsrettet ungdomsuddannelse, er der ingen kommunal visitering. Den kommunale visitering risikerer at medføre, at uddannelsen får karakter af social foranstaltning i stedet for at have en grundlæggende identitet som uddannelse.

S, RV og SF vil følge realiseringen af forslaget tæt. Det er fortsat de tre partiers opfattelse, at det

vil sikre ligestilling og reel virkeliggørelse at gøre det til en statslig forpligtelse at finansiere de unges rettighed og en statslig forpligtelse at sikre tilbuddet.

S, RV og SF har store forventninger til den rettighed, der med dette lovforslag gives til gruppen af unge, som har særlige behov.

For at sikre, at kommunerne lever op til ansvaret for og forpligtelsen til at tilbyde unge med særlige behov en 3-årig ungdomsuddannelse, ønsker S, RV og SF, at undervisningsministeren i januar 2008 fremlægger en redegørelse, hvoraf det fremgår, hvordan kommunerne har varetaget opgaven siden lovens ikrafttræden den 1. august 2007.

Det bør fremgå af redegørelsen, hvor mange unge inden for målgruppen der har påbegyndt en ungdomsuddannelse, samt i hvilket omfang kommunerne lever op til ansvaret med at vejlede de unge om tilbuddet. Vi finder det særdeles vigtigt, at kommunerne får de ressourcer og den vejledning, der skal til, for at flest muligt kan få udbytte af retten til den 3-årige ungdomsuddannelse, der følger af lovforslaget.

Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget udtrykker stor glæde over dette lovforslag, som er en opfølgning på B 51 om tilbud om ungdomsuddannelse til udviklingshæmmede unge og andre unge med særlige behov, som Dansk Folkeparti fremsatte i Folketingsåret 2005-06, og som blev enstemmigt vedtaget ved 2. behandling den 4. maj 2006.

Enhedslistens medlem af udvalget støtter til fulde, at kommunerne skal udbyde 3-årige ungdomsuddannelser, der retter sig imod unge, der ikke har mulighed for at gennemføre en anden ungdomsuddannelse. Det er en klar forbedring, at der er kommunale ungdomsuddannelser til denne gruppe.

Enhedslisten mener, at det ville være bedre, hvis uddannelserne lå i statsligt regi frem for kommunalt, og vi mener ikke, at der skal være former for visitation, der kan undergrave retten til uddannelsen.

Enhedslisten tilslutter sig bemærkningerne fra S, RV og SF.

Siumut, Tjóðveldisflokkurin, Fólkaflokkurin og Inuit Ataqatigiit var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke ad-